

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce společnosti **LCL, spol. s r.o.** se sídlem v Brně, Červený kopec 843/6, právně zastoupen JUDr. Lubomírem Mikou, notářem se sídlem v Brně, Dvořákova 646/10, proti žalovanému **Katastrálnímu úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Brno – venkov**, se sídlem v Brně, Úzká 471/6, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2012, č. j. V-901/2012-703

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobou ze dne 23. 4. 2012 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2012, č. j. V-901/2012-703, kterým byl zamítnut návrh na vklad vlastnictví do katastru nemovitostí na základě smlouvy o zajišťovacím převodu práva ze dne 25. 1. 2012, uzavřené

mezi Ing. R. J. a žalobcem ohledně nemovitostí v k.ú. Lomnice u Tišnova na LV č. 431, blíže specifikovaných v předmětné smlouvě. Žalobce jakožto věřitel uzavřel dne 25. 1. 2012 s Ing. R. J. jako dlužníkem smlouvu o půjčce na částku 2 100 000 Kč se splatností dne 30. 4. 2012 a stejný den jmenovaní uzavřeli výše uvedenou smlouvu o zajištění závazku převodem vlastnického práva.

II.

Obsah napadeného rozhodnutí žalovaného

[2] V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného je m.j. uvedeno, že na základě návrhu na vklad vlastnictví do katastru nemovitostí na základě smlouvy o zajišťovacím převodu práva ze dne 25. 1. 2012, doručeném dne 25. 1. 2012 zkoumal žalovaný v řízení o povolení vkladu postupem ve smyslu ust. § 5 odst. 1 zákona č. 265/1992 Sb. o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zápisech práv k nemovitostem“), zda jsou splněny podmínky vyplývající z citovaného ustanovení tohoto zákona. Žalovaný zjistil, že smlouvou o zajišťovacím převodu práva, kterou uzavřeli žalobce a Ing. R. J., mělo dojít k převodu vlastnického práva k nemovitostem ve vlastnictví Ing. R. J., uvedeným ve smlouvě. Po zahájení vkladového řízení bylo žalovanému doručeno usnesení Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, služby kriminální policie a vyšetřování – odboru hospodářské kriminality ze dne 31. 1. 2012, č. j. KRPB-1166/TČ-2010-060082-KOP, kterým bylo Ing. R. J. zakázáno jakkoliv nakládat m.j. i s nemovitostmi, které byly uvedeny v citované smlouvě o zajišťovacím převodu práva. Podle ust. § 76e a 76f o.s.ř. je kupní smlouva ze dne 25. 1. 2012 neplatná, přičemž bylo-li účastníkovi předběžným opatřením uloženo, aby nenakládal s určitou nemovitostí, pozbývá návrh na vklad práva týkajícího se této nemovitosti, o němž dosud nebylo příslušným orgánem pravomocně rozhodnuto, své právní účinky; to platí i tehdy, jestliže účastník učinil právní úkon týkající se nemovitostí dříve, než se usnesení o nařízení předběžného opatření stalo vykonatelným. Podle ust. § 5 odst. 1 písm. e) a f) zákona o zápisech práv k nemovitostem katastrální úřad v řízení o povolení vkladu před svým rozhodnutím m.j. zkoumal, zda účastník řízení je oprávněn nakládat s předmětem právního úkonu a zda není omezen právními předpisy nebo rozhodnutím státního orgánu ve smluvní volnosti, týkající se věci, která je předmětem právního úkonu. Tyto podmínky pro vklad nebyly splněny. Žalovaný dospěl k závěru, že není naplněn požadavek ust. § 5 odst. 1 písm. e), ani písm. f) zákona o zápisech práv k nemovitostem, proto žalovaný návrh na vklad v souladu s ust. § 5 odst. 2 zákona o zápisech práv k nemovitostem zamítl.

III.

Obsah žaloby

[3] Žalobce namítal, že Ing. R. J. podal prostřednictvím svého obhájce ve stanovené lhůtě stížnost proti usnesení Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, služby kriminální policie a vyšetřování, odboru hospodářské kriminality, č. j. KRPB-1166/TČ-2010-060082-KOP ze dne 31. 1. 2012, tedy uvedené usnesení dosud nenabylo právní moci. Žalobce se domnívá, že žalovaný nepostupoval v souladu se zákony, neboť ve smyslu ust. § 79d odst. 5 trestního řádu platí, že návrh na vklad týkající se zajištěné nemovitosti, podaný podle zvláštního právního předpisu před vydáním usnesení o jejím zajištění, o němž dosud nebylo

příslušným orgánem pravomocně rozhodnuto, pozbývá své právní účinky ke dni nabytí právní moci usnesení o zajištění této nemovitosti. O stížnosti Ing. R. J. doposud nebylo pravomocně rozhodnuto. Žalovaný měl postupovat podle ust. § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu a přerušit vkladové řízení a vyčkat na pravomocné rozhodnutí ve věci zajištění předmětných nemovitostí na základě § 79d a 79f trestního řádu. Z těchto důvodů rozhodnutí žalovaného nemá oporu v právních předpisech.

IV.

Obsah vyjádření žalovaného k žalobě

[4] V písemném vyjádření k žalobě žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, neboť ve vkladovém řízení postupoval v souladu s platnými právními předpisy, přičemž v podrobnostech odkázal žalovaný na odůvodnění rozhodnutí o zamítnutí návrhu na vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí.

V.

Právní hodnocení soudu

[5] Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.

[6] Podle ust. § 5 odst. 4 věta druhá a třetí zákona o zápisech práv k nemovitostem platí, že proti rozhodnutí o zamítnutí vkladu není přípustný žádný opravný prostředek podle správního řádu, přičemž proti tomuto rozhodnutí je přípustná žaloba podle části páté občanského soudního řádu, která musí být podána ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí. Jak však vyplývá z judikatury zvláštního senátu, zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., platí, že pravomoc soudů v občanském soudním řízení je založena jen v případě, kdy správní orgán rozhodne věcně o sporu, nebo v jiné právní věci vyplývající ze soukromoprávních vztahů a nikoliv v záležitostech, jimiž se správní orgán věci meritorně nezabývá (rozsudek zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb. ze dne 20. 9. 2007, č. j. Konf 22/2006-8). Posoudit zákonnost odmítnutí správní jurisdikce přísluší vždy správnímu soudu; i v případě, kdy se správní orgán odmítl zabývat věcí vyplývající ze soukromoprávních vztahů. Pravomoc soudů v občanském soudním řízení bude založena až tehdy, kdy správní orgán rozhodne věcně o sporu, nebo o jiné právní věci, vyplývající ze soukromoprávních vztahů.

[7] Jelikož žalobou napadené rozhodnutí katastrálního úřadu není v materiálním slova smyslu rozhodnutím meritorním, ale jeho podkladem bylo zjištění žalovaného, že návrh na vklad ztratil podle zvláštního zákona své právní účinky, platí, že předmětná věc je zdejším soudem posuzována v rámci správního soudnictví postupem podle zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).

[8] Mezi účastníky řízení je nesporné a z obsahu správního spisu vyplývá, že dne 25. 1. 2012 byl žalovanému doručen návrh na vklad do vlastnického práva k předmětným nemovitostem, v průběhu vkladového řízení bylo žalovanému doručeno usnesení Krajského

ředitelství policie Jihomoravského kraje, služby kriminální policie a vyšetřování - odboru hospodářské kriminality ze dne 31. 1. 2012, č. j. KRPB-1166/TČ-2010-060082-KOP, kterým uvedený policejní orgán rozhodl ve věci obviněných Ing. J. Z., J. Z., Ing. H. Z., Ing. R. J., Mgr. B. M. a Mgr. J. F. postupem podle ust. § 79f s přihlédnutím k ust. § 79d trestního řádu o zajištění jako náhradní hodnoty za výnos trestné činnosti nemovitostí ve vlastnictví obviněného Ing. R. J., přičemž se jednalo m.j. o shora citované nemovitosti. Důvodem rozhodnutí bylo, že nebylo možné dosáhnout vydání nebo odnětí věci, zajištění peněžních prostředků na účtu, zaknihovaných cenných papírů nemovitostí, nebo jiné majetkové hodnoty, které jsou určeny ke spáchání trestného činu, nebo k jeho spáchání byly užity, nebo jsou výnosem z trestné činnosti, a proto může být místo nich zajištěna náhradní hodnota, která odpovídá byť jen zčásti jejich hodnotě. Dne 30. 1. 2012 bylo podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájeno trestní stíhání Ing. R. J. a dalších osob jako obviněného ze spáchání zločinu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, 3 trestního zákoníku, který měl společně s dalšími osobami způsobit škodu ve výši 12 209 985 Kč, která je současně výnosem z trestné činnosti.

[9] Z vlastní činnosti je Krajskému soudu v Brně známo, že proti uvedenému usnesení policejního orgánu podal obviněný Ing. R. J. stížnost s tím, že o ní bylo zdejší soudem rozhodnuto dne 29. 3. 2012 usnesením č. j. 9 To 129/2012 tak, že stížnost obviněného Ing. R. J. byla postupem podle ust. § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítnuta pro nedůvodnost, přičemž uvedené usnesení zdejšího soudu nabylo právní moci dne 29. 3. 2012. Z trestního řádu přitom vyplývá, že proti rozhodnutí Krajského soudu v Brně není další řádný opravný prostředek přípustný. Dne 3. 4. 2012 žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí, kterým návrh na vklad vlastnického práva zamítl.

[10] V ust. § 79f trestního řádu je stanoveno, že nelze-li dosáhnout vydání nebo odnětí věci (§ 78 a 79), nebo nelze-li zajistit peněžní prostředky na účtu (§ 79a a 79b), zaknihované cenné papíry (§ 79c), nemovitost (§ 79d), nebo jinou majetkovou hodnotu (§ 79e), které jsou určeny ke spáchání trestného činu nebo k jeho spáchání byly užity, nebo jsou výnosem z trestné činnosti, může být místo nich zajištěna náhradní hodnota, která odpovídá, byť jen zčásti jejich hodnotě; přitom se postupuje obdobně podle příslušných ustanovení, upravujících jejich vydání, odnětí nebo zajištění (§ 78 – 79e).

[11] Podle ust. § 79d odst. 5 věta druhá trestního řádu platí, že návrh na vklad práva týkajícího se zajištěné nemovitosti podaný podle zvláštního právního předpisu před vydáním o jejím zajištění, o němž dosud nebylo příslušným orgánem pravomocně rozhodnuto, pozbývá své právní účinky ke dni nabytí právní moci usnesení o zajištění této nemovitosti.

[12] Podle ust. § 5 odst. 2 zákona o zápisech práv k nemovitostem platí, že jestliže jsou podmínky vkladu splněny, katastrální úřad rozhodne, že se vklad povoluje; v opačném případě, jakož i tehdy, ztratí-li návrh podle zvláštního zákona své právní účinky, návrh zamítne.

[13] Ze shora vyličeného skutkového stavu věci vyplývá, že návrh na vklad vlastnického práva týkající se zajištěných nemovitostí, byl učiněn před vydáním usnesení o jejich zajištění, přičemž o něm žalovaným nebylo k datu vydání zajišťovacího usnesení pravomocně

rozhodnuto. Ve smyslu ust. § 79d odst. 5 věta druhá trestního řádu došlo k pozbytí právních účinků návrhu na vklad práva týkajících se zajištěných nemovitostí, a to ke dni nabytí právní moci usnesení o zajištění této nemovitosti, tedy přede dnem, kdy bylo napadené rozhodnutí žalovaného vydáno (3. 4. 2012), neboť žalobcem namítaná stížnost obviněného Ing. R. J. byla usnesením zdejšího soudu v Brně ze dne 29. 3. 2012, č. j. 9 To 129/2012, zamítnuta, přičemž toto usnesení nabylo právní moci téhož dne. Za uvedeného stavu bylo povinností žalovaného návrh postupem ve smyslu ust. § 5 odst. 2 věta za středníkem zákona o zápisech práv k nemovitostem zamítnout. Žalovaný za uvedeného stavu věci nepochybil, pokud předmětné řízení o vkladu usnesením nepřerušil, jak měl podle názoru žalobce učinit. Drobnější argumentační nepřesnost žalovaného uvedená v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí poukazující na ust. § 76e a § 76f občanského soudního řádu na správnosti výroku napadeného rozhodnutí žalovaného a též na správné aplikaci ust. § 5 odst. 2 věta za středníkem zákona o zápisech práv k nemovitostem nic nemění.

[14] Uplatněné žalobní námitky nebyly shledány důvodné, soud proto žalobu postupem ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VI. Náklady řízení

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který v řízení měl úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 21. 5. 2014

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu